

ПАЙШАНБА КУНЛАРИ ЧИҚАДИ

• УЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ БОЛАЛАР ЖАМГАРМАСИ ҲАФТАЛИГИ •

• БАҲОСИ 50 ТИИИН •

КЕЙИНГИ СОНЛАРДА:

Барча ота-оналар ва фарзандлар ўқисин:

АБУ ЛАЙС АС-САМАРҚАНДИЙ

Танбех ал-Ғофилин

МУТЛАҚО МАХФИЙ:

Бечоралар. Раҳбарлар уларга кечаси
тўшагида ётганича сим қоққан

ОРОМ

Суратчи: Р. АЛИБЕКОВ

РАҲМАТ

Ўзбекистон Республикаси Болалар жамғармаси Болалар уйи ва маҳсус интернатлар бўлиммининг мудири Мъымура СИРОЖИДДИНОВА йил бошида ўтказилётган тадбирлар ҳақида қўйидагиларни сўзлаб берди:

— Республика болалар уйлари тарбияланувчиликнинг охириги — 1991 йил декабрь ойидаги ўтказилган кўрик танловини алоҳида таъкидламоқчиман. «Кор бўталоқ» деб номланган бутанлов вилоятлардаги барча талантли болалар бирлаштиришда дастлабки ҳадам бўлди. Истедодларни аниглашда ўзига хос мактаб бўлди, дейиш ҳам мумкин.

— Унга кимлар ҳомийлик қилди?

— Бир неча ташкилотлар. Уларга раҳмат

айтиш билан бирга, номма-ном санаб ўтмоқчиман: Боз ҳомий — «Тошкент», биржаси,

ҳомийлар: «Афғон» жангчилар уюшмаси, Тошкент сабзавот ва виночилик корхонаси, Тошкент шаҳар транспорт бошиқармаси, Тошкентдаги «Грейс» чекови, «ДЮТО», «СЯМУЛЬ», «Ўзбекфильм» киностудияси ва Давлат спорт кўмиталарига миннатдорчлиги билдирамиз.

— Бу йил қандай тадбирлар ўтказиш мўлжалланмоқда!

— Нарвўз айёми арафасида ҳунарманд болаларнинг кўргазмасини ўтказмоқчимиз. Талантли болалар кейинчалик ҳар хил билим юртларига жойлаштирилади.

Бундай тадбирларни ўтказиш учун ҳомий-

лар керак бўлади. Ҳалқ таълими ва Маданият вазирликлари ҳам бу ишларга эътиборини қартишса ёмон бўлмасди.

ХАҶРИЯ

Шўрчи шаҳрида «Термиз» хом ашё савдо биржаси билан Ўзбекистон Болалар жамғармаси Сурхондарё вилоят бўлиммининг ҳамкорликдаги ҳайрия тадбири ўтказилди. Унда Шўрчи туманидаги кам таъминланган ногирон ва серфарзанд кишилардан 20 нафарига 500 сўмдан ёрдам пули берилди. Шунингдек, зиёфат уюштирилиб, ўйрўзғор учун керакли буюмлар савдоси ташкил этилди, деб ҳабар беради сурхондарёлик мухбизим М. Абулфайз.

СУРХОНДАРЁ: ЎТГАН ЙИЛИ 138 ОИЛА БУЗИЛДИ

ҚОЙИЛ

Турсунзода алюминий заводининг қатор ўйлардан бўён Сурхондарё вилоятига заҳар сочаётганилиги дунёга маълум. Халқ нойиблири Сурхондарё вилояти кенгашининг VIII сессияси ниҳоят буни эътироф этди ва Сариосиё, Узун, Денов ва Олтинсой туманларини Нософлом экологик зона деб ёзлон қилди.

ФАМХЎРЛИК

Бу хабарни ҳам Сурхондарёдан олдик. Урта асрнинг улғи алюминий Абдулжаким ат-Термизий ҳазратлари мақбарасининг девор-дармиён қўшини — ҳарбийлар ҳәтида ўзгариш бўлди. Улар боқаётган чўчқалар болалай бошлади. Мақбара-нинг ёнда яна бир бўлнима-итхонада ҳам ана шундай юксалиш күтилмоқда. Бир ривоқланниша димогини дастрўмочаси билан бекитиб ҳазратни зиёрат этиувчилик ҳалакит бермаса бас, деб хабар қилади мухабиримиз М. Абулфайз.

ИШБИЛАРМОН ХОНИМЛАР

Тошкентда Ўзбекистон Республикаси ишбилармон аёллар уюшмаси [ассоциацияси] тузилди. Унга Дилдора Маҳмудова раҳбар этиб сайланди.

ОХ, ЯНА ХИЁНАТМИ?

Фаранг адаби Андрей Моруа «Омадли никоҳ ҳар куни таъмир этиб турилиши керак бўлган бинодир», деган эди. Ҳозир шундай никоҳлар вужудга келяптики, уларни наинки таъмир, балки имкон қадар тезроқ, майдо-чўйда воқеаларга фожейт тус беришига уринган ҳолда барбод қилиши зўр бершироқда. Эндиликда қайта турмуш куриш, рўзгорни «янгилаш» ёшлар учун одатий ҳол бўлиб қолди. Иккى ёшининг ўзаро турмуш қуришини қариялар «умр савдоси» деб атасади. Воҳидим, умр савдоси «ярим йиллик», «бир йиллик» савдо айланни бормоқда.

Ешларнинг турмуши бузилиб кетаётганилигига «тараққиёт айбор», дессангиз, тараққиёт этиб ҳам узоққа боришиганимиз йўқ. Агар тараққиёт ёшларнинг турмушини бузади, деган Фигра ёпишиб оладиган бўлсак, ривожланган ислом мамлакатлари, Шарқдаги бошка пешқадам давлатларда оиласив масалаларга эҳтимол билин қарайдилар-ку? Мен қадими анъаналяримиздан олисланиб кетганимиз учун ҳам рўзгоримиз парокандаликка юз тутмаятилкини, деган иштибоҳдаман.

Сурхондарё вилоятида халқимизнинг азалий урфудумлари бир қадар сақлашиб қолган. Бироқ бу ерда ҳам оиласарнинг бузилиши ошиб бораётганилиги кўзга ташланади. Утган йилининг биринчи олий ичади вилоядада 1043 ишикни никоҳни бекор қилишларини сўраб ариза берди. «Парчаланишга жонжади билан уринаётган оиласарнинг 87 тасида бола бор. Бундан уч ой бурун, яъни октябрь ойида 1246 оила никоҳдан ўтиб, 114 таси ажралишган. Уртада тириетим қолган бегуноҳ болаларнинг аччиқ қисматини баён этмоқда на сўз, на таскин бор. Ажралишган эр-хотинларнинг ота-оналари, қариндош-урӯзлари орасига тушган совуқлик-чи? Тожикистон алюминий заводининг «роҳатиши» кўраётган Сариосиё туманида ҳам оиласарнинг бузилиши йилдан ўйла ошиб бормоқда. 1990 йилда 138 оила инкоризоға юз тутди. Уртада фарзанд йўқлиги,

ТОШКЕНТДА АРЗОНЧИЛИК

Афсуски, бу иборани барча маҳсулотларга, айнича, кийим-кечагу озиқ-овқатга нисбатан кўллаб бўлмайди. Аммо атиргулнинг баҳоси чет эллардагига нисбатан, хусусан, Москов бозоридагидан кўра 25 баравар арzon, деб хабар беради корижда чиқадиган «Труд» рўзномаси.

«ИСИБ ҚОЛДИК»

Фаллаорол туманинг Сарой қишлоғига жойлашган 36-ўрта мактаб директори Т. Пирхонов туман кенгаши ижроя қўмитасининг раҳиси Анобори Турсункулов билан «Фаллаорол» давлат хўжалиги раҳбари Қувондиқ Бердиёровга миннатдорчиллик билдириди. Негаки, туман ва ҳомий хўжаликдаги не-не раҳбарларни кўрган мактаб шу иккى инсоннинг бевосита сайд-ҳаракати боис ростмана исидиган бўлди. Мактабга табиий газ келиб, истиши тармоғи ишга тушди.

ШУНАҚА

Кейнинг тўрт-беш йил ичади Сирохиддин Сайдид, Юсуф Жума, Ҳалима Аҳмедова, Азиз Саид каби шоирларнинг китоблари... иқтисод қилинган қозоғ ҳисобидан босилган. Қизик, иқтисод қилинмаганига нима босишиди экан!

«Бизнинг янги йил қачон бошланади?»
«Оила ва жамият»,
1 сон) номли мақола менга ёқди. Менимча, бизнинг янги йил Наврӯз айёми билан бирга нишонлансан жуда яхши бўларди. Чунки бу пайтда табиат ўйқудан ўйгона-

НАВРӮЗ
БЎЛСИН

ди, ҳамма ёқ гўзал бўлади. Қолаверса, боболаримиз аввалидан Наврӯзни йил боши сифатида қабул қилишган. 31 декабрда ҳамма ёқ оп-пок қор, табиат ўйқуда бўлади. Бундай янги ўйнинг қизиги ҳам йўқ. Ҳалқимиз учун Наврӯз айёмидан яхшироқ байрам бўлмаса керак, деб ўйлайман.

Файзула
БОБОДУСТОВ,
Жиззах вилояти.

БЕШИК

Бир куни ер ости темир ўйли [метро] вагонида ажо-иб мансаранинг гувоҳи бўлдид. Кўлида бешик тутган Она ичкари кирди. Ёш йигит жой бўшатди. Ҳамманини ниҳоҳи Онахонга қадалди. Чунки бешик ҳавасни келтирап даражада чиройли эди. Аёлнинг майн жилмайишларини кузата туриб, хаёлга чўмдим. У нималар ҳақида ўйлаяти экан! Набираси ҳақидами! Шундай бўлса ажаб эмас. Чунки, биз, ўзбекларда бир одат бор: фарзанд дунёга келганда, бувилар, момолар бешик келтиришлари керак; чақалоқни бешикка белаш ҳам уларнинг зиммасида. Балки бу Она ҳам янги чақалоқнинг жилмайишла-

ри-ю «инга-лашларини кўз олдига келтиргандир. Ҳаёлан бешик тутбати, аллалагандир, ўша чақалоқни. Ахир ота-боболаримиз азалдан «бешигда алла эшишиб ухлаган бола улғайланда, ота-онасига меҳрибон бўлади», деб бехизга айтишмаган.

Она ўз манзилига етди чоғи, вагондан тушди. Мен бемохтнёр уни кузатиб колдим. Лекин, кузататгандан битта мен эмасдим. Назаримда, Она бешик оғирлигигин сезмас, худди палапонига талпинган Оқкуш мисол учуб борарди.

Она бешикни, бешик болани, бола дунёни тутбатади.

Рустам МАРДОН

Маҳмуд АБУЛФАЙЗ

Яқин-яқинларгача
ота-боболаримиз
панд-насиҳатларини
писанд қиласай кел-
дик. Улар тўплаган
маянавий бойлики
тепкилаб, моддий бойлика
зўр бериб интилдик.

Нонни увол қилиш,
ота-оналарни хўр-
лаш, бирорнинг ҳаки-
ни ейиш мумкин
эмаслигини билган
ҳолда, зид иш қи-
лишида бор кучимиз-
ни, гайрат-шижоати-

ЯМОҚ

мизни аямадик. Оқи-
бати ўйламай қилин-
ган ишлар бугун ўз
мевасини берди.
Эндиликда забони
ўзимиз тортилизмиз.
Мана бир мисол:
Тошкент шаҳрида

5641 таксафон ўрна-
тилган, шундан 3
мингтаси яроқли,
қолганлари эса буз-
зилган ва ўғирланган.
Тарбиясизлик, бе-
бошлиқ ҳам шунча-
лик бўладими...

Нима учун камбағалнинг бирни икки бўл-
майди? Ҳаммаси ҳам пешона тери билан
топтилган пулга, буюмга бўлган муносабатга
боғлиқ. Мамлакатимиз шундай оғир, мод-
дий қийинчилекни бошидан кечириб турган
пайтда тежаш, эҳтиёт қилиш ўрнига бузиш—
ёвузлик эмасми?

Одамзотнинг феъл-атвори у қандай му-
хитда тарбияланганига қараф боят ҳилма-
хидир. Атрофимизда субҳати билан жонга
хузур баҳш этувчи, қалбингизни яшаш
завки билан тўлдирувчи кўёш янглиғ инсон-
лар билан бирга тунд, рафторига боқиб
олам кўзингизга қоронғи ва топ кўриниб
кетадиган кимсалар ҳам борки, биринчилар-
ни кўрганингизда дилингиз рашванлашиб,
нурга тўлади, иккичи гурух одамлар билан
бир учрашиб қолсангиз, келаси сафар улар-
ни анча наридан четлаб ўтадиган бўлг-
чоласиз.

Маърифатли, комил инсон бўлиш, касб-
хунар эталаш, қобилият ва истебодни
камол топтиришнинг ягона йўли — илм
олишидир. Билим — эътиқоднинг мустаҳ-
камлиги, қадр-киммат, меҳр-мурувват, жа-
мият гуллаб яшашинин олтини калитидир.
Аждодлар мерос қолдирган билимларни
чуқур ўзлаштириш истиқбол сари қадам
ташлади.

Ота-оналилар бурчи фарзандни дунёга кел-
тиришдагиниа иборат эмас, уни тарбиялаш,
кувонч ва дардига шерик бўлиш, жамиятга
ва ҳалқа хизмат қиладиган инсон қилиб
камол топтириш ҳам керак. Бу фарзандни
дунёга келтиришдан анча қийин ва масъу-
лиятлироқдир. Шундай экан, буни доимо
ёдда тутишимиз, бор куч-ғайратимиз, бутун
ақл-идроқимиз ва салоҳиятимизни шунга
сафралишимиз лозим.

Эскилардан қолган бир гап бор: қазисан,
қартасан, асли зотингга торласан. Үғилди,
қизидир у бир кун ота-онасига тортади, оиласа
қандай тарбия кўрган бўлса, шундай воя-
га етади.

Орамизда ўз ота-оналилар бурчини, масъу-
лиятини тўлиқ ҳис қиласадан, фарзандла-
рни болалик кувонч ва шодилкларидан
маҳрум этиб, айш-ишират сурб яшаштганлар
ҳам бор. Бу кўрлик, бемехриликнинг ҳамма-
си инсон сифатида ўз баҳосини билмаслик,
ўз ҳақ-хукуқини танимаслик, ҳаётнинг қад-
рига етмасликдан келиб чиқади. Бундай
багритешилик, мағурлик касалига чалин-
гандарни даволаш, оёқга турғази зарур,
чунки ҳалқимиз қадрига маънавият орқали-
гина етишимиз мумкин. Фарзандлар ҳам
шундай ота-оналилар қилишидан намус қи-
ладилар, одамлардан бу ҳақда ачиқ таъна-
лар эшитадилар. Ешлигида ўз ота-онаси
бэргида яйраб-яшнамаган фарзанднинг
ушалмаган оруз-умидлари кўп бўлади.
Юрларидан армон сақланиб қолади.

Қалби яхши орзулар билан тўла ота-она
бағрида яшаган фарзанд ёмон ишлардан
ҳазар қиласди. Унинг қалбидан ҳам эзгу ният-
лар ўрни олади. Бундай оиласларда болалар-
га яхши одатлар ота-оналарден ўтади ва то-
мирга етади. Аста-секин бутун вужудига
сингади.

Болалигидан яхши орзуларни кўнглига
жо қилиб яшамаганлар ҳаётдан ўз ўрнини,
тўғри ўйлни топа оиласларни қийин, фарзанд-
ларимиз қалби бўм-бўш бўлса, уни қонюн-
лар билан ҳам, сиёсий ислоҳотлар билан
ҳам тўлдириб бўлмайди.

Ўзбек ҳалиқ қорилари аждодла-
римизнинг яхшилик ва ёмонлик,
загули ва ёвузлик, ҳаёт ва ўлим
ҳақидаги қадимиий эътиқодий қа-
рашлари асосида юзага келган бў-
либ, кундалик турмушда уларга
амал қилиш ўзига хос анъана
ҳисобланади.

Филология фанлари ном-
зоди Маматкул Жӯраев ана шу
қадимиги қадрияларимизни

Аждодлар ўгити

оммалаштиришдек хайрли ишга
қўй урди. У қарийб ўйилда
халқимиз орасида мъ-
лум бўлган ирим-сиримлар ва
улар билан боғлиқ айтим ҳамда
аломатларни жамлаб, «Ўзбек
халиқ иримлари» мажмусини
яратди. Бугундан эътиборан
ана шу тўлламга киритилган
айрим иримлар билан сиз, мух-
тараҳ муштариларни таниши-
риб бозамиз.

ЎЗБЕК ИРИМЛАРИ

Чақалоқнинг бошига, устидан
ёнгоқ магзи сочилса,
бу бола улғайгач, серма-
ғиз, яни сарфарзанд, ува-
ли-жували бўлади.

Чақалоқни илк бор чўмил-
тираётгандага тоғорадаги
сувга кумуш танга ташланса,
бода улғайгандага бой-бадав-
лат бўлади.

Чақалоқни илк бор юви-
тираётгандага энг аввало юзи
ювилмаса, улғайгандага бети
қалин бўлиб қолар экан.

Чақалоқнинг тирноғи би-
ринчи марта кафтига икки
танга кўйиб олинади.

Чақалоқнинг тирноғи илк
бор сийиёттандага агар ўғил
бода бўлса, улғайгандага мулла
бўлсин деган ниятда китоб
устидага олганлар.

Чақалоқ ўйкисида босин-
қираф, ухлай олмай чиқса,
уч марта: «Туф-туф-туф!»—
дайилади.

— Эшқобил ака, аввало сизни барча муштариликтеримиз номидан Усмон Ноңир мүкофоти сохиби бўлганингиз билан қутлаймиз. Айтинг-чи, кўнгилни ҳор қўлган «гулзор, чаман»да сизни не йўлар куршаб турибди!!

— Қутлов учун ташаккур. Бевосита саволга ўтсан, сиз айтибган ўйлар поёнсиз. Умринг таъми ҳам шундан. Ҳозир ҳамма тирноғидан сочига қадар муаммога қўмилib ётибди. Бизнинг бу алғовдалғов замонимизда ҳаттоқи, аксиомалар ҳам муаммога айланди, паралеллар ҳам масала талашиб қолди.

Бир парча нон, тўртта қанддан тортиб, миллат ва Ватан тақдирiga қадар муаммо... Кимнингдир бошида егулик ва кийм-кечак ташвиши бўлса, яна кимнайдир — аросатда тентираётган ҳалқнинг аҳволи руҳияси кўйдиради. Бир қултум сув муаммоси билан бутун Орол муаммоси узий боғлиқ бўлганидек, дехқоннинг дастурхонидаги бир парча нон билан ҳалқ ва Ватан истиқболи ҳам боғлиқдир.

— Элимиз сизни шоир деб билади. Ойнам жаҳонда берилган «Олтин бешик» кўрсатувидан сўнг сиз яна ҳам кўнгилларни сўйирдингиз.

— «Олтин бешик» кўрсатуви мустақиллик умидида яшаётган ҳалқнинг тарихини ўзига эслатиш масаласида юзага

ЭШҚОБИЛ ШУКУР:

ҲАЁЛ ВА ҲИЖРОНДИР НОНУ ТУЗИМИЗ

чиқкан эди. «Олтин бешик»нинг қаҳрамони — ҳалқ. Бизнинг тарихимиз нечогли улуғвор тарих эканлигини ҳали ҳис кила олганимизча йўқ. Ҳўжа Аҳмад Яссавий, Баҳовуддин Нақшбандий, Абдуҳо лиқ Ғиждувоний, Имом ат-термизий каби улуғларимизнинг номларини ҳалқимизга эслатиш, уларнинг яшаб ўтган мансизлогоҳларини ойнан жаҳонда кўрсатишни (албатта, имкон даражасида) шарафли деб биламан.

— Эшқобил ака, пойдовори кўркувдан курилган салтанат ҳудбинлик уруғини қадар экан. Шундай эмасми!!

— Саволингизга жавоб беришдан аввал буюн зот, шайх Баҳовуддин Валаднинг ушбу сўзини ёдга олиб ўтишини истардим. У киши демишлар: «Ҳудбинлик ҳўжмрон салтанат — салтанат лаин-дир». Биз худуд ўша лаин салтанатнинг безабон қулларимиз. Ҳаёт тонги доим ғўз бўлиб ётиб, қонга бўйланг ҳолатда ботади. Ана шу оралиқда яхши-емон кўрашади. Енгади, енгилади... Одамлар ўзларига таскин беруб яшади. Бундан ўга чора қолмади-да, ахир!

— Бир шеърингизда ёзганингиздек «Беш юз یил нарида ҳақиқат ётиб, беш юз юйл берида лақиплатетган ёлғон» ёткизодан айриди элимизидан...

— Дунёнинг ишлари доим одамларни полу ҳайрон қўлган. Қизиқ, кеча айтган галингни буғун минг бир ўйлар билан тилга оласан. Балки бу ҳам тараққиётнинг мөвасимикан, билмадим. Лекин шунақа ишлар рўй берадики, ҳатто кимлигингни унтутиб қўясан, киши.

Миллат нима булгандага ҳам ўзлигидан айро тушмасин. Шундагина биз ўзлик Дунёмизнинг ростлаган бўламиш.

— Эшқобил ака, элимизга эш бўлаётган «Олтин бешик» кўп ўтмай «Айрилик-қа» юз тутди. Бунга нима сабаб бўлган эди!

— «Олтин бешик» эзгу ният билан бошланган иш эди. Эзингиз ўйланг, сурхонликлар фарғоналикларнинг анъаналарини билса, фарғоналиклар эса сурхонликларнинг, қашқадарёликлар эса хоразмликларнинг урғодатларини ўргансалар бунинг нимаси ёмон! Айрилик-қа етаклаганлар эса ҳалқнинг кечмишини тупроққа қоралнади, миллат нелигини билмаганлар бўлди.

Шу боис кўрсатув етти ой ойна жаҳон юзини кўрмади. Ушанда ҳам бизни умид тарқ этмаган эди. Ҳудога шукур, «Олтин бешик» яна бағримизда.

— Бир шоир сифатида сизнинг ҳозирги давр шеърияти ҳақиқати фикрларингизни билишни истардик.

— Ҳозир кўп шоир дўстларимдан «Езаяпсизларми?» десам, алами бир овозда «Йўқ», деб айтишади. Менинг ўзим ҳам кам ёзяман. Лекин бу ҳолни шоирларнинг инракларида шеър камайиб бораяти, деб тушумаслини керак. Мен амимманки, яхши шеърлар отилиб чиқадиган кунлар яқин қолди. Шоир Мирза Кенжабекнинг бир сатри бор: «Кураш биздан — умид худодан».

— Оиласига ҳақида ҳам иккى оғиз сўйлаб берсангиз. Оиласига ҳам шоирмисиз!!!

— Оиласига! Ҳамма қатори мен ҳам бир рўзгорнинг эгаси, Аллоҳ ато этган кийиғи фарзанднинг отасими. Ўғли Мехридиён 7 ёшни, кизим Ҳаҳматош — 3 ёшни қершилашди. Оиласига ҳам шоирликни қанда қўймайман. Болаларимга ва уларнинг онасига Мирзо Бедил, Навоий, Румий каби боболаримизнинг сўзларини, ривоятларини, ҳадисларни ўқиб беришни яхши кўраман. Ҳуллас, яхши ниятлар билан шоқин-суронсиз, жимгина яшайпмиз.

— Эшқобил ака, ноқулади бўлса-да сўнгги саволни берасад. Одамлар «Эшқобил пулдор бўлиб кетди-ёв» дейишади. Шу гап ростми? Муаллифлик ҳақига неча пул оласиз?

— Олимжон, очиини айтганда бу гаплар сал ҳақиқатга яқинроқ. Ҳақиқатга яхин деганим, фохиша аёлнинг бир кечалик «иши ҳақиқини билсалар 30-40 кунда топамиш. Шунча кун елиб-юргурганинг бор-йўғи 700-800 сўмни ташкил этади. Эзингиз хисоблаб олаверинг, ким пулдору, ким...

Бошига гапни кўйинг, ҳаммамизнинг ўйимиз бўгдоғига, кўнглиминиз эзгу туйғупарга тўлсин.

Бир парча нон бўлмас балки сўзимиз, Ва лекин, ошиқмиз, ошиқмиз. Бир кўлтум сув бўлмас балки кўзимиз, Ва лекин ошиқмиз, ошиқмиз. Ҳаёл ва ҳижрондир нону тузимиз, Ва, бул кун ошиқмиз, ошиқмиз. Не тонг кўнгил бўлди ризу рўзимиз, Эртан ҳам ошиқмиз, ошиқмиз. Йўқ бўлиб кетсанда тамом ўзимиз, Сўнг яна ошиқмиз, ошиқмиз.

Олим ТОШ сўхбатлашди

ик. Ҳар кимнинг
и?», «Бола-чақани

бўлганимда, ав-
зиқидим. Ҳўжалик
елган мўмай даро-
н ҳимоя қилаётган-

омборимизда 60—70 тонна буғдойимиз бор. Деҳқон оиласига ғалла берилмоқда. Буғдой тортадиган тегирмон ҳам ишлаб турибди. Аҳолига 24 та қорамолни давлат баҳосида сотдик. Ердамга муҳтоҷ 4 хонадонга эса тўртта қорамол бепул берилди.

Ҳўжалиқда истиқомат қилаётган барча қарияларнинг нафақаларига қўшимча рашида яна 50 сўмдан пул бердик: тўрт минг бosh жўжка арzon нарҳада сотдилди. Ердамга муҳтоҷ хонадонларга давлат ҳисобидан ўти қуриб берилди.

Яхши ўқиётган ўқувчиларга рағбатлантириш учун стипендия беряпмиз. Масалан, 1-4 синғача 10 сўм, 5-9 синғача 25 сўм, 10-11 синғача 30 сўмдан. Ҳудога шукур, қиммат бўлсаем дастурхонимиздан ҳали барака кетгани йўқ. Кетмасин ҳам.

— Даромадлар яхши экан. Қишлоқлар ободончилиги учун нима ишлар қилинингти?

— Уча катта қишлоқ бор. 56 километр қувур тортиди. Хонадонларни газлаштиряпмиз. Бундан ташқари, ҳар бири 624 ўринли иккита мактаб, ҳаммом, чойхона курилмоқда. Қўчаларимизнинг кўпі асфальт қилинган. Бешта гўшт дўёкони бор.

Давлат ҳўжалиги 1979 йилда ташкил этилди. Мейли аканинг раҳбар сифатида иш бошлаганига бешинчи йил кетяпти. Асл касби муаллифлик. Айни пайтда қишлоқ ҳўжалик олийгоҳини сиртдан тутгатиш арафасида.

— Бу қиайнчиликлар ўткинчи. Ҳаётимизнинг эртага яхши бўлишига ишонаман,— дейди Мейли ака.

ҲИЖРОНДИР ЎТКИНЧИ

— Турмушишим ўтчача. Эскийилни яхши яқунладик. Беш минг тоннадан ортиқ пахта сотдик. Сабзавот, мева, фалла, пилла, чорвачиликдан олинган маҳсулотлар ҳам даромадли бўлди. Соф фойда ўн бир миллионни ташкил этди. Одамларнинг ўтчача ойлик маошлари ҳар ойда 700—800 сўмгача борди. Олдинги йилларда ҳам бу 300—350 сўм эди. Бундан ташқари, кўпгина оиласига пуррат асосида ишлаб йиллик якунда 70—80 минг сўмгача мўкофот пули оляпти. Масалан, бригада бошлиғи Қурбон Набиев оиласига билан юз минг сўм атрофида даромад олди. Бу ҳалол меҳнат натижаси.

— Қимматчилик шароитида деҳқонларга ҳўжалик томонидан қандай ёрдам бериляпти?

— Ҳўжалигимизда етти ярим минг аҳоли яшайди. Ҳозирги кунда

— Бор,— дейди боболари Хоразмининг зўр, нафаси ўткир табибаридан саналган, ўзи ҳам давризининг ном таратган табиби, сирли муолажалар сохиби, кучли экстрасене Мадиёр Салоҳ ўтили ва бир-бир санай бошлайди. Мадиёр аканинг сўзларини келтиришдан аввал, паранжи дегандан очиқ юзларингизнинг қаҳруғазаб, камида истехзо билан нега тундлашаштаглигига дикъатингизни тортсан.

— Паранжи дегандари гирт эскилил сарқити-ку! Ҳамма кула-ди-ку! Фигура нарёқда турсин, юзимизни ҳам ҳеч ким кўрмайди, бунинг устига ичиди күйиб ўлсан керак,— кулишида паранжи нималигини билмай ўсган, билиши ҳам хоҳламайдиган найча шиму, жинси-минисларга бурканган замонавий ойимтиллалар ё ҳомуза, ё сигарет торганилари-ча. Тасаввурларида— паранжи— рӯдаполик белгиси!

— Паранжидаги юрсан ҳамма кулади, коп-корони, айниқса ёзда жуда иссиқ бўлса керак,— гумонсираши аллақачон лозимию рўймолларини (кишилар кулмаслиги учун) одатдагидай (аслида одатнига хилоф!) ечиқ қишиниёнин дилдрабигина юрадиган кизларимиз.

— Паранжидаги қандай ишлаймиз? Ҳатто юролмай ҳам қолсан керак. Гўзяям иккى кунда тилиб ташлайди,— дейди қиши-ёз даладан бери келмайдиган юз-кўли тилиниб, ёрилиб, кафтлари пахтакор оталарини ёки акалариникидай тош котиб кетган далачи сингиллар. Бошқа соҳа аёлларини айтмай қўя қолай. Аммо... Илгарини кўйинг, етмиш йил бурун ҳам эрлар аҳли муслимлик бугунгидай оғир ишларга солмагани, ишларнинг оғирини ўзларига олишини эслатиб ўтсак бўлади. Еш-лангларнинг паранжидаги ёмон кўришларига сабаб «халоскорлар» имиз киноларда кўрсатганидек, китобларда ёзганидек, босмачиларнинг паранжини ёлинини халқка босқин қишишининг тасвирларини эмасми?! «Олови йўллар» фильмида (ўзимизнилар ишлаб-ган-а!) Ҳамзанинг таъсирини чакирини, паранжини ёкиш лавҳаличи! Ҳолбуки... Ҳолбуки буғун биласк, «халоскорлар»— босмачилар, босмачилар эса— озодлигимиз, эзгу урф-одатларимиз, ўзлигимиз учун курашган, ўз юрти, ерни химоя қилганлар экан! Аслида мусулмон босмачилар паранжи ёпинишни ор билишган, кизил айғоқчилар эса паранжи ёлининиб иш кўришдан тоймаган экан! Ҳамзанинг паранжини ташлатиб, ўйин-кулги қилиши ёлонлиги вақти келиб маълум бўйлаб көлар. Машхур «Хужум» ҳаракати ҳам нимага хужум бўлганини, биз бу хужумлардан кейин не нимамиздан айринганимизни бугун бўлмаса эртага англаб етсан, тушунсан не ажаб?! Дарвоқе, ўшанда (60-70 йил бурун) киноларда кўрсатилгандек, ота-бобаларимиз муслималаримизнинг паранжи ташлашларига нега тиш-тиргон билан қаршилик кўрсатиши? Бежизгамиди? Нега ўшанда уларнинг пешоналари тиришиши, ёки куриларни ёланади. Азиз ўқувчи, кўч-кўй ва бошقا ердага кузатувларинизни таҳлил қилсангиз сизга ҳам табибининг бу хулосалари даҳшатли тукола бошлиши табиий. «Худо тавба, ўзинг кечир!» Истиғфор тикилингчи: «Хотинлар эрларининг ярим қисмидирлар», «Хотинларда эрнинг ҳаққи кўпроқдир... Ана энда айтингчи, яхшиими Сизнинг «ярмингизига» куз олайтиришса! Асрарша ҳақиқигиз бордир? Ўқинг, ўқияспизми?! Қаранг, боболар нималарга амал қилган, сиз яна нималарга ҳақлисиз? Ҳатто: «Бир одам руҳсатсан бошқа бир қавмининг уйи ичига қараса, уй ҳожиси унинг кўзини ўйиб олиши ҳалодлиро!»

— Бобоминг айтишиби, илгарилари (аҳли муслим) паранжи ёпинидаидиган маҳаллар. Зомин кўчаларидан от ё тұяды ўтган киши албатта уловидан тушиб, уни етаклаб ўтиши керак экан, бўлмаса жанжиб калтак еб қилиши ҳеч гап эмаскан,— дейди зоминлик Шодмон бобонин невараси Алибек. Бу мардона мәрдумнинг опа-сингилларидан шоир бўлсан бўлса шоир нега надоматлар ила ох урмоқда:

Сизнинг юзингиздан чимматни опдик,

Ифрат пардасини олганимиз ўйқ!

Ҳатто «Юз туман нопон эрдин яхшироқ. Пок хотинлар аёгининг изи» деган ҳазрати Навоий ҳам моржаларни ёки ўз номи билан атaluви опера-балет театрусидаги қарийб қип-яланғоч «Лайли»нинг оёқ кутариб диконглашларини куриб: «Кўзим чиқсан сени кўрганча бундоқ!» деган бўлмасмидилар?!

Үн тўрт қунлик ойдай, деб тарьифлашган ўтмишдаги муслималаримизни ўз ашъоруға фазалларидага аҳли шуаро. Үн тўрт қунлик ойга назар согландирисиз: оппоқ, равшан, нур ёғилади. Унутмангти, ўша ой юзлизлар оразларини бугун сиз жуда ёмон кўрадиган паранжи ичинда оку озода, латифу нурлик ҳамда ҳаёлик сақлаган эдилар.

— Аёл қишининг танасию руҳи ойдан яралган, шул сабаб ойдан илоҳий нур, куч-куватт олади, дейди инсон вужудиу руҳиятинг сирли томонларини чўкур ўрганаётган Мадиёр ака. Ой кўрди иборас ҳам моҳнатига кўра теран. Қуёш нури эса аёлларни қорайтирибигина қолмасдан ҳалокати таъсири ҳам кўрсатади. Отнинг думидан тайёrlанган чачон эса қўёшдан, ёмон назардан ташқари, ёмон кўздан саклайди,— деб давом этди табиб.

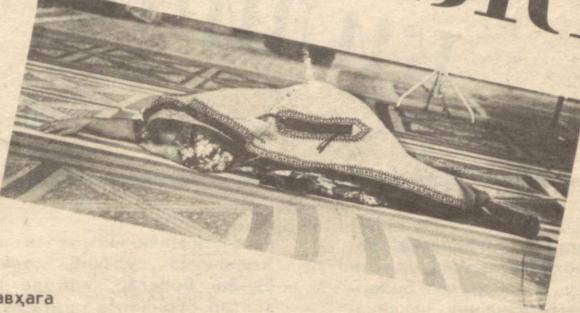
Зеро, кўз тегмасин деб ҷақалогу ёш болалар кўлига кўз мунжок, бўйнага тумор тақиши бекимиз. Половонларнинг ҳам кўзикмаслик учун қўлти остига тумор тақиши бекоргами?

Достонларимизда кўйланган ... бир қараб, талофни ёриб ўлдиридиклар ҳам балки бўлган гапди.— Шубҳаланманг, куз тегиши, кўзикиш, ёмон назарнинг инсон, айниқса, аёл руҳига, храмасомаларига таъсири жуда ҳалокатли. Тасаввур килинг, кўчадан кетвортган қадду қоматли, равиш-рафторни дундик аёл ёки қиз ўтпти. Ёмонроқ назар солиднинг ёки кўйингиздан бузукроқ ҳаёл, ўй кечди. Тикилироқ қараганмисиз, шулаҳда ҳар қандай очик аёлнинг юзида нимадир лилилайди, равиш-рафторни маълум муддат ўзгарида. Сиз ёмон назару ўйларнингиз билан унинг электробомонайдонига, руҳига таъсири қилдингиз. Ажабланман, унинг ҳам кўйнгидан маълум муддат нотузук ўй, фикр кечди. Емони— баъзан бу ноқис фикр уни аңгача тарк этмаслиги, баъзан, умуман тарк этмаслиги мумкин. Паранжи эса уларни ана шу фожайлардан ҳам асрарган.

Ёмон назар ҳақида ўйларнаман, шоирнинг Гулмат тилидан айтиган: «Үнг кўзим ёр юзини кўмсар, чали қўмсайди беरоқни»— сатларни тилимда айланади. Азиз ўқувчи, кўч-кўй ва бошқа ердага кузатувларинизни таҳлил қилсангиз сизга ҳам табибининг бу хулосалари даҳшатли тукола бошлиши табиий. «Худо тавба, ўзинг кечир!» Истиғфор тикилингчи: «Хотинлар эрларининг ярим қисмидирлар», «Хотинларда эрнинг ҳаққи кўпроқдир... Ана энда айтингчи, яхшиими Сизнинг «ярмингизига» куз олайтиришса! Асрарша ҳақиқигиз бордир? Ўқинг, ўқияспизми?! Қаранг, боболар нималарга амал қилган, сиз яна нималарга ҳақлисиз? Ҳатто: «Бир одам руҳсатсан бошқа бир қавмининг уйи ичига қараса, уй ҳожиси унинг кўзини ўйиб олиши ҳалодлиро!»

— Бобоминг айтишиби, илгарилари (аҳли муслим) паранжи ёпинидаидиган маҳаллар. Зомин кўчаларида нега то ҳануз уни ёпинишади ва сира ташламоқчи эмаслар? Фойда-зиёни қанчалик ўзи унинг? Фойдаси борми?

ПАРАНЖИ!

Сарлавҳага
қўзи тушган
(юзи очик-ку!)
аксарият
қиз-

жувонларнинг
пешоналари
тиришиши,
ҳатто эр, ота,
акаларнинг-да
қовоғи ўюлиши
турган гап.

«Сира
ёпинмаймиз!»—
дейди бир
овоздан
қиз-жувон,
хотин-халаж.

«Эс-ҳуши
жойидами
ўзи!»— дейя
шубҳаланишиади
хотин-халаж.
«Эс-ҳуши
жойидами
ўзи!»— дейя
шубҳаланишиади
хотин-халаж.

Ийитлар:
«Бўйлаган
гап!»— дейиши
аник, қизчалар
эса қўлларини
пахса қўлганича
қарғаши,
кексаллар «Энди
қийин...»— дейя
қўл силташи,
кампирлар
хўрсаниб қўя
қолишилари

Нега шундай?
Нега ҳамма
паранжини
бунчалик ёмон
кўради?
Айниқса,
паранжини
умрида
кўрмаганлар-
нинг ҳақри-
ғазабини!

Шунчалик
ёмонми?!

Ёмон бўлса,
неча юз йиллар
мавсимида
муслималари-
миз томонидан
нега ёпиниб
келинди?

Баъзи ислом
мамлакатларида
нега то ҳануз
уни ёпинишади
ва сира
ташламоқчи
эмаслар?
Фойда-зиёни
қанчалик
ўзи унинг?
Фойдаси
борми?

ёзилишича, «Бегона аёлларга ташланган ҳар бир шаҳвоний назар шайтон ўқидур». Ул ўткинчи, йўловчи ҳовлидағи (паранжисиз) хотин-халаж узра шаҳвоний назар солмаслигига кафолат йўқ. Бас шундай экан, аҳли аёлни, париаш қизини «шайтон ўқидан» саклаш, жоҳилик эмасдир!

«Юзингда кўз изи бор, сенга ким бокди ёрим?!» Қандай ажаб ташбехи байт! Истардимки, у гўзал бўлибигина қолсан. Тилардимки, ҳеч вақт завжигизга қараб, дилингиздан саклашдан ташқари, ёзда саратору саумам, қишида қархатон, қор-ёмғирдан асрарни — ёмғирпуш ва-зифасини ўташи ҳам сир эмас. Қизиги, у конденсионер — ҳавони мўътадиллаштирувчи вазифанини ҳам баъзаради. Танадаги иссиклини ёки совуқлини бир хил меъорда сақлайди. Шунингдек, ташки таъсирини мўътадиллаштири беради. Тетиклик, бардам-бакувватликни таъминлади, бинобарин, умри узайтиради,— деб тугатади паранжининг фойда-сиҳадига хуолосаларини Мадиёр

бахш таъсири эса кўпчиликка энди-энди маълум бўляпти,— дейди Мадиёр ака яна таъкидлаб.— Қолаверса, дўхтирларнинг халатию оғиз-бурунларини дока билан микроробдан тўсиб олишлари паранжи чачвоннинг кўпол равишда ўзлаштирилишидир. Айтгандай, аёллар гагина хос баъзи касалликларнинг паранжи кўмагидаги осон кечиши менга сир эмас. Ниҳоят, паранжи муслималарни қуёш нури, ёмон кўз, турли юқумли касалликдан саклашдан ташқари, ёзда саратору саумам, қишида қархатон, қор-ёмғирдан асрарни — ёмғирпуш ва-зифасини ўташи ҳам сир эмас. Қизиги, у конденсионер — ҳавони мўътадиллаштирувчи вазифанини ҳам баъзаради. Танадаги иссиклини ёки совуқлини бир хил меъорда сақлайди. Шунингдек, ташки таъсирини мўътадиллаштири беради. Тетиклик, бардам-бакувватликни таъминлади, бинобарин, умри узайтиради,— деб тугатади паранжининг фойда-сиҳадига хуолосаларини Мадиёр

Мен паранжининг фойдаларидан сўзлётган Мадиёр ақадан ҳам кўра ундан фойдаланган момоларимизга, шуни қатъий талаб килган мэрдона боболарнига қойил қоламан, Аслида, энг қойил қоладигани — паранжининг ўзи. Шундай эмасми? Шундай бўлса, бу кони фойда мерос сизга қачон аскотаркин азиз очик юзли аёллар, кўзи очик (ростданми?) қизлар...

— Паранжи аёлларимизни турли касаллик, инфекциядан асрарни.

Дикқат қилган бўлсангиз,

аёллар паранжини ҳовлига ечиб,

уйга киради. Касаллик мабодо илашган бўлса ҳам ҳовлида қолади.

Маълумлик, паранжи илакдан

тўқилади. Илакнинг кийишга қула-

лиги ҳам маълум. Ҳосиятили, шифо-

Урол УЗБЕК,
«Оила ва жамият»нинг
маҳсус мухбири

ТАҲРИРИЯТДАН: Азиз опа-сингиллар! Ушбу мақолани ўқиб, тамом, «Оила ва жамият» аҳли бизни яна паранжи-ючавонга ўрамоқи! деб куюнманг. Асло. Аммо мақола муваллиғининг, унингдек минглаб, милёнлаб ақа-укаларининг кўнглидан кечётган аламини-да озигина бўлсин, хис қилинг. Компартиянинг ёвуз нијатлари боис Сизнинг, бизнинг — улуғ миллатимизнинг алданиб қолганлигига, Узбек халқини, унинг гул аёлларини озодликка олиб чиқдик деб, зулматга, жаҳолатга, шарм-ҳаёсизликка гирифтор этганинидан бу алам. Биз, таҳририят аҳли, Сизни севамиз. Сизни гўзлаб, оқила, соглом ва айни пайтда ИБОЛИ кўрмоқ истаймиз.

Мақоланинг айрим ўринларда аччиқ-тизик гаплар бўртибоқ кўриниб кетган бўлса, тушунинг.

Ўйлаб кўрингчи, кимга эмас, нега куюнлиялти?! Паранжи муаммоси ёқилганидан [70 йилдан] бўйён биринчи марта кўтарилаётгани учун Сизга кескиндай туюлиши мумкин.

Гап паранжидаги эмас. Уни ёпиниш-ёпинмаслик ҳар кимнинг шахсий иши. Сиз миллатимизнинг юғасини белгиловичи мўминликни-да паранжи каби ташлаб юбормасангиз бўлди.

Шундан ташвишдамиз!

САДАҚА ҚИЛИНГ

Бу манзарага кўп дуч келасиз. Шахларнинг шоҳбекатларида, ер остийлари, ўтиш жойларида, бозор-чарларда, катта кўчанинг чеккала-рида. Бъозан кўл-оёғи соғ бандада, бъозан йиртиқ-ямоқ кийинган болакай, бъозан жисмонан нуқсонли биродарларимиз тиланиб ўтирган бўлади: «Худо хайрингизни берсин, садақа қилинг, яхшилар!» «Садақа-радди бало!», «Баҳовиддин йўлига садақа қилинг!», «Машойихлар айтмишлар, Баҳовиддин балогардон, сақлагай минг балодан...»

Бир пас тўхтагиз. Қўлингиз чўнта-гинизга боради. Майда чаканги бўлса, шу мўмин бечорага ташлаб ўтасиз. Майдангиз бўлмаса эшитмагана оласиз. Шунис маъкул...

Кизиз дунё-да. Ҳазорасп бозорида девоналил қилиб юрадиган бир чол

на-ю тиланинг уруғи кўпайган. Яхшилика сўраниб қолишмайди. Ёш-ёш болалар, афтода кийинган аёллар бурнингиз тагига қўлини чўзиб келади.

Ҳали уйма-үй юриб тиланчилик ки-либ юрганларини айтмаяпмиз. «Тар-моқ»нинг бу хили кун аро авж олиб бормоқда. Олдинлари фақат лўлилар шу зайл тирикчилик қилишарди. Эндиғиларининг насли-насаби ҳам, миллати ҳам турфа хил.

«Тиланилар ҳудонинг ночор бандалари бўлишган!» дейди кўпни кўрган қария.

Шу боис пайғамбаримиз ҳам, Оллоҳ ҳам тирикчиликнинг бундай турини маъқул кўрмаганлар... Мухтоҳ бандаларга садақа бериш бошқа-ю,

Суратда: Қўшини мамлакатдан келиб, «иссиқ жой» топган тиланинг Унинг тўрт мунаси ҳам еспап-соғ. Суратчи: АБДУҒАНИ АБДУРАҲМОН ўғли.

бўларди. Айтадигани: «Баҳовиддини пирим йўлига хайр қилинглар!» Ёмон туш кўриб, худо йўлига садақа айтган ирими хотин ҳам, иши ўнгланиб, омади чотган савдогар ҳам, тафтишидан омон қолган кассоб ҳисобчи-ю, олғир дўкончи ҳам атаганини шу чолга бериб, дуо олишарди. Чол майда чақаларга беписанд боқарди.

Ичинг ачишади. Ҳеч кими йўқ бандадир. Давлат берадиган арзимас нафақата тирикчилик қилиб бўладими?

Танишларидан эшитдим. Девона чолнинг бир-биридан забардаст ўғиллари бор экан. Чол ўз «касби» орқасидан ўғилларига иморат солиб берган, машиналар мингзатн. Ҳар бозор куни тўрт юз сўм атрофида топарди. Бир ойда минг ярим денг. Бу миқдорни министр ҳам ололмайди, — изоҳ берди чолга қўшини бўлган танишим.

Булар кечаги гаплар. Бугун-чи? Бугун кечагидан ҳам баттарроқ. Дево-

уни тиланиб олиш бошқа. Биринчи-си — савоб, иккинчиси — гуноҳ.

Мақолани ёздиму, иккиланиб қолдим. Муҳтоҳ бандаларнинг тирикчилик учун шундан бошқа иложлари йўқдир. Кимматчилик замонасида совуқда, иссиқда кун бўйи ўтириб топгани — ўйдаги уч-тўрт қоракўзига оби-ёвон бўлар. Орияти бор, имкони, шароити бўлган одам боласи тиланчилик учун кўл чўзмас. Юзи чидамас.

...Шаҳардаги вақтингчалик ма-кон — меҳмонхонага қайтаман. Йўл-йўлакай метрода пул майдалатини эсдан чиқармайман. Негаки, шу арзимас масофа — икки чақирим йўл устида ҳам уларга албатта дуч кела-ман. Қулоқларимга таниш овоз чалинади: «Садақа қилинг, яхшилар!» Беихтиёр кўлим чўнтағимга боради...

Рўзимбой ҲАСАН

Қандай ҳолларда болани фарзандликка асрраб олиш мумкин?
Фарҳод МАНСУРОВ, Бухоро вилояти

Ўзбекистон Республикаси «Оила ва никоҳ мажмусининг 134-бандида «Фақат вояга етмаган болаларни ва уларнинг манфаатларини кўзлабгина фарзандликка олишга йўл қўйилади. Болани фарзанд қилиб олишини истаган шахснинг илтимоси бўйича ҳалқ депутатлари, туман, шаҳар, шаҳар кенгаши ижроя қўмитасининг қарори билан берилади», деб кўрсатилган.

Қайси ҳолларда ота-оналик ҳуқуқидан маҳрум қилинади?
Дониёр КАРИМБЕРГАНОВ, Тошкент шаҳри

Ўзбекистон Республикаси «Оила ва никоҳ мажмусининг 83-бандида шундай деб кўрсатилган, яъни «Ота-она ва улардан бирни болаларни тарбиялашга доир мажбуриятларни бажаришдан бош тортса ёки ўз ота-оналик ҳуқуқини сунстимол қилаётганилиги, болаларни билан шағатсан мумомалада бўйлётганилиги, ўзининг ахлоқсизлиги, жамиятга зид хулкаторви билан болаларига зарарли тасир ўтказётганилиги анниланса, шунингдек ота-она ичқиликозлилиги ёки гиёҳандликка муттасил берилб кетган бўлса, ота-оналик ҳуқуқидан маҳрум қилинади.

СЎРАГАН ЭКАНСИЗ

Маст ҳолатда жиноят қилинган бўлса, айб енгиллашадими?
Умарали СОБИРОВ, Ургач шаҳри

Агарда маст ҳолатда жиноят қилинган бўлса, бундай шахс жиноят жавобагарликдан озод этилмайди, балки уни бўйича жавобагарлигини белгилашда ва жазо тайинлашда шахснинг айбини оғирлаштирувчи ҳол деб топиласди. Ушбу қонун талаби Ўзбекистон Республикаси жиноят мажмусининг 12-бандида ва жиноят мухокама қонунининг 39-бандида батасфис кўрсатиб ўтилган.

Саволларга Тошкент шаҳар Адлия Башқармасининг катта маслаҳатчиysi Үлмас МИРАҲМЕДОВ жавоб берди.

ОТ МИНИНГ

Белни доимо маҳкам боғлаб юриш шаҳватни ҳаянгага келтиради. Икки оёқни иссиқ тутиш эса жинсий алоқага ёрдам қиласди, чунки у ҳароратни баданинг ташки томонига ёяди. Отда доимий юриш эрлик кувватини кучайтиради.

ЎҒИЛМИ, ҚИЗМИ?

Агар ҳомиладор аёл чап томонидан оғирлик ҳиссилса, ҳатти-харакати оғир ва вазмин бўлса, қиз туғилади. Агар ўнг томони оғир бўлса, ҳаракатлари тез ва чақон бўлса, ўғил туғилади.

ЯХШИ НИЯТ

Жимоъ пайтида барча ғам-ғуссадан форми бўлиб, чироили нарсанинг сувратини кўз олдига келтириш зарур, шундай бола чироили бўлади. Борди-ю, жимоъ вақтида хунук кўринишни сувратни ёки бошқа нарсани кўз олдига келтирилса, тасаввурдаги нарсага мувоғиф фарзанд туғилади.

Нақл қилишларича, бир киши жимоъ қилаётгандан илон ҳафви бор эди ва хаёлида шу нарса бўлиб, фарзанд туғилганда илонга ӯхшаш туғилди.

ЙЎТАЛНИНГ ДАВОСИ

Букрот ҳаким айтади: «Кимки шолғомни нонуштада иссиқ-иссиқ еса, кўкракни юмшатади, йўтални кувади, овозни очади. Ҳар ким анжирни қайнатса ва сувини исча, йўтални кувади, куруқликни ҳам қувади.

ЛУҚМОНИ ҲАҚИМ ДЕЙДИ:

— Насиҳат бобида уч мингта сўз ёздим, уч мингтадан уч калимани таҳнаб олдим. Бу учтадан иккита-сини эса сақла ва бирини унтиб юбор, яъни Ҳудони ва ўлим ҳақлигини ёдингда тут, қылган яхшилигини унти!

ЭНГ ЯХШИ ДАВО... МУҲАББАТ

Ф

Гарбий олмониялик шифо-корларнинг аниқлашиба, тумов айни авжига чиққан пайтада севишганлар тиббий ёрдам сўраб шифофарларга кам муројат қилишар экан. Бундай кишилардаги аълоғайфият, эҳтиросга тўлиқ онлар шамоллашнинг олдини оладиган кортизон гармонининг кўпроқ ажralib чиқишига таъсир қиласди.

Финландиялик руҳиятшунослар истироҳ, ҳақонлар авжига чиққан замонамизда жинсий алоқа фаол муҳофаза вазифасини ўтайди, деган ху-лосага келишиди. Аммо тартибсиз ва тасодифий жинсий алоқалар эмас, чунки улар руҳий ҳаловатга путур етказади.

Италиялик мутахассисларнинг ҳисоб-китобларига қа-раганд, ҳозирги пайтада ҳар беш нафар оврупаликнинг бирни ўйқусизликдан азоб чекаркан. Бунинг асосий са-баби ёғлигизлекидир. Оилавий ҳаётни қўнгилдагиден бўлган кишиларда эса ўйқунинг ташвиши йўқ.

БЕВАЛАР

Машхур эркакларнинг аёллари ўзига хос дунёда яшайдилар. Лекин танилию номаълумга ҳам, бой ва гадога ҳам теппа-тенг бўлган бандалик, ажал бу аёлларга бевалик синовларини рўпара қилди. Бу мақолада тилга олингандар орасида бирини бўлиб бевалик қисматига дуч

кеялган Бегим ёлғизликнинг нима эканлигини чуқур англаган аёллардандир. Машхур бевалик бирданга ақл бовар қимлас даражада катта бойлика эга бўлиб қолишган. Узларининг даҳо эрлари билан фахрланиб юриш улар ҳаётининг асосий мазмунига айланниб қолган.

БЕГИМ

— Эрим билан ўтган умримнинг ўн беш йилини фақат юриб ўтказдик. Биз ҳамиша сафарда бўлардик, — дейди Бегим. — Энди эса бир маромда ҳаёт кечираяпман. 83 ёшига кирган Бегим (исмоилиялар уни мазбуда деб атасади) Канн шаҳидаги Людовик XV услубида жиҳозланган бир қавати уйини деярли тарк этмайди. Айни мана шундай мулк, иморат унинг эри Оға Хонга ёқарди. У Оға Хонга 1944 йили 38 ёшида турмушга чиқкан эди.

Эллигинг йилларда Бегим (фуқаролик исми Иветт Лабрусс) тикиувчи ва тайёр кийимларни кийб кўрсатувчи аёл, «Фарангистон гўзали» бўлиши билан бирга Сарай, Рита, Хейверт, малика Маргарет, Элизабет Тейлор, Ева Ҳарднер ёки Марлен Дитрих каби омманинг на зарига тушган севимили заифалардан эди. Бегим ана шу сара аёллар гурухининг бир вакилиса сифатида уршудан кейинги аводин чиндан ҳам сеҳрлаб олган эди.

Унинг эри ўз фуқароларидан олтинга тенг бўлган миқдорда пул олиб турарди. 1957 йиль 11 июлда Оға Хон қазо қилгага, Бегимга ундан жуда катта миқдорда мерос қолди.

Оға Хонга эрга чиққандан сўнг мусулмонликка юз бўрган Бегим ўзига хос ҳаёт оқимига қўшилди. Бадавлат кампир нималарга қизиқади? У фазога саёҳат қилсан, дейди.

— Мен илм-фаннынг шарофати билан ажойиб бир даврда яшайман, деб хисоблайман, — дейди Бегим. — Ешим бир жойга бориб қолганига қарамасдан, юлдузлар аро саир қилишини истайман.

ЖАКЛИН ПАНЬОЛ

У ўзига тегишли бўлган қайси мулкда бўлмасин, чанг босган жомадонлар ва сандикларни кавшатириб, эрининг кўллэзмаларини излайди. Ахир Марсель Паньоль умрингин сўнгига кунига қадар, яны 1974 йилнинг 18 апрелига қадар ҳам ёзишдан тўхтагани ўйк. Бевалини ёзувчи эридан қолган меросни топиб нашр қилдириш ҳақида мақсадининг ўзи эмас, балки ўтиз ўзи биргаликда умр кечирган, у билан фарланган, уни севган кишининг маънавий дунёсини тўлашо-роқ англашга бўлган қизиқиши бу ишга давлати этади.

Жаклин Марсель Паньоль билан илк бор танишганида 20 ёшли актриса эди.

— Бу кизнинг келажаги бор, — деган эди у ҳақида талабчан кино-чи Жюль дўсти Марселя.

Марсель Паньоль вафот этгандан бери Жаклин ўз туғилган турорига мажмак бўлигига бўлган эри ҳақидаги хотиралар билан яшамоқда. «Инсон дарахта ўҳшайди: агар у томирларини ўйкотса ўлади», дерди адиб.

Жаклин эрининг «Севги фасли» асарини қайта нашр қилишга ижозат берди. Беш юз минг нусхада

чоп этилган бу китоб тўрт ой ичидаги сотилиб кетди. 64 ёшли бева ўтмишиб билан яшамоқда.

ООНА ЧАПЛИН

63 ёшида унга 30 миллион доллар мерос қолди. У бир вақтнинг ўзида ҳам йиглашга, ҳам кулишга мажбур қиласидан машхур жажжи инсоннинг фильмларини томоша қилишини яхши кўради. Унинг табасуми ҳам назокати, нафосатга тўла. У ўзини сеҳрлаб олган Чарли Чаплин ҳақида мамнуният билан эслайди. Чаплин 54 ёшида уйланади. Ушанда Оона эндиғина 18 ёшига кирган эди. Бу никоҳ учун отаси қизини меросдан маҳрум қиласиди.

Драматург Южин О Ниллинг қизи Оона камтарони шароитда тарбия олган. У Чарли билан Швейцариядаги мулиқида яшади. Еши бир жойи бориб қолган Чаплин ҳаёт олимаган пайтларда ҳам улар баҳтиер ҳаёт киришиди. У эрини юмшоқ ўрниндики аравачада олиб юарар, теварак-атрофдагилар эса давр синовларига дош берган бу буюк мұхаббатга ҳавас билан бокардилар.

1977 йили Чарли Чаплин қазо қилгандан сўнг Оонанинг дунёси ҳам нураб тушид. Устига-устак болалар ҳам бирин-кетин уйни тарк эта бошладилар. Аббатта, бosh меросхўр бўлган Оона Чарли ишлаб топган 30 миллион долларга егалик қиласи. Лекин мулк ҳувиллаб ётибди. 63 ёшли Оонага эри билан бир-

галикда кечган 33 йиллик турмуш ва бобонининг ҳовлида ўйнаётган болалари кулгуси қолди...

Бош мұҳаррір: Құлман ОЧИЛ

ЛИЛИ РОССИ

Маълумки, қўшиқчиларнинг ҳаётини осон эмас. Фақат концертлардагина улар кўзингизга ғамташвишисиз кўринадилар. Лекин проекторлар учиб, қарсаклар тингандан сўнг улар ташвишга тўлиб, ўзларига ҳам, бошқаларга ҳам шубҳа қиласидан мавжудотларга айланниб қоладилар. Бу ерда овозни ўйлаб қайғуриш ҳам, мухлисларнинг назаридан четда қолиш ҳақидаги ҳёллар ҳам бор...

«Корсиканинг иккинчи императори» деб ном олган Тино Росини сал нарсадан ранжитиш ҳам, фикр-ўйларини парокон қилиш ҳам осон эди. Биргаликда кечган 36 йиллик ҳаёт давомида Лили ўз турмуш ўртогини қийин пайтларда овутар, күнглига таскин берар, кучига куч қўшарди. Росси саҳнага қарашкан пайтларда у доимо бирга бўйларди. «Кинига корробо» қўшиги ёзилган пластинкасининг 30 миллион донасини сотган ва иккি мингдан ортик қўшигиги ёздиран, шунга қарамасдан, қашшоқ бўлиб қолишдан мудом таҳлика юрадиган энг бадавлат қисилардан бирини қўллаб-қувватлаб, маъқуллаб туриш Лилининг қисматига тушган иш эди. Ва яна шафқатиз ўтиб боратган вақт, умр ҳақида ўйлаб ғамга ботган эрига таскин бериш ҳам Лилининг чекига тушган эди. Тино «кексалик» деган сўзни ёшишига тоқати ўйк эди.

40 ёшли Тино билан танишганида Лили 17 ёшида эди.

1983 йилнинг 26 сентябринда эри вафот этгандан бери Лили кўпчиликка араалашмайдиган бўлиб қолди, чамаси у «қўшиқлар ва спектаклар дунёсидан» тамомлан узоқлашган.

Лили Наполеон услубида жиҳозланган каттакон ўйиди (Париждаги истиқомат қиласиди).

Моддий ташвишлардан йироқ бўлган Лили ўғли Лораннинг отасиден шон-шавкатли инсон бўлиши ҳақида ўйлайди. Невараси Константинийн ўйнатади. Баъзан эса Тинога совға килинган «роллс-ройсни» кўришга боради. Унинг учун бу машина табаррук, гўзал хотирадир.

ТАХРИР
ҲАЙБАТИ:
Жуманазар
БЕКНАЗАР
Дадаҳон
ЕҚУБОВ
Мұхаббат
ИБДОВА
Абдуҳошим
ИРИСБОЙ
[бош мұҳаррір
ўрнисбасар]
Тўлқин ҲАЙИТ
(масъул котиб)

ЖАМОАТЧИЛИК КЕНГАШИ:

Кувондик
БЕРДИЕРОВ
Мейли
ИУЛДОШЕВ
Рўзимат
САФОЕВ
Абсалом
УСАНОВ
Баходир
ЭШОНХОНОВ
Ўрол
ЎЗБЕК

Таҳририят
келган ҳатларга
ёзма жавоб
қайтармайди.
Шунингдек,
фуқаролар
билин
ташқилотлар
ўртасида
воситачилик
ҳам қиласиди.
Газетамиз
ҳомийлари —
Галлаорол
туманидаги
«Галлаорол»,
Муборок
туманидаги
Хитой давлат
хўжалиги,
Намойшлар
хўбони,
1-бино.
Телефон:
39-43-95
Обуна
индекси 64654
Буюртма 42

МАНЗИЛИМИЗ:
700029,
Тошкент — 29
Намойшлар
хўбони,
1-бино.
Телефон:
39-43-95
Обуна
индекси 64654
Буюртма 42

Ўзбекистон
Республикаси
«ШАРҚ»
нашриёт-
матбаа-чилик
концерни
Тошкент шахри

«БИР ЎЗИМ ИШЛАЙМАН»

Үй ичини кузатаман: девор сувоқлари тушшиб, ниҳоятда ёскирган пол тахталарни боссангиз «ғичир-ғичир» этади. Том эса босиб қоладигандай... Янги олинган бирон буюмга кўзингиз тушмайди.

— Боғдан мева-чева қиландирисиз!

— Ҳа, болаларнинг ризки шу боғдан. Сотига етмасада, ҳар холда шу боғдан кўнимиз ўтаяпти.

Роҳатой РАҲИМОВА
Хоразм вилояти

емайман, деганди. Кейин кичинам ҳам қўшилиб, гўшт ейман, деб туриб олса бўла-димми? Нима қилишимни билмай қолдим. Ахволимиз шу бўлса, 30-40 сўмдан гўшт олини курбимиз етмайди. Ахир даромад бўлмaganдан кейин ҳайронмиз...

— Дўйондан маҳсулот оласизларми?

— Дўйонга келган маҳсулотлар тўғри саксимланмайди. 18 октабрда Гурлан тумани ижроқумга раиси

ма, дейишиш, не дейин?

Бундай оиласлар жудаям кўп. Бу бир шингил, холос. Ҳеч бўлмаса қалб сўзимиз билан улар кўнглига малкам бўлайлик. Ҳозир оч қоладиган замон эмас, лекин одамлар бир-бирининг меҳрига, диёнатига оч қолмасин, дейман.

УМРУТМОҚДАРИ,

Уша кун дунё ҳазонлиғ эрди, ариқларда сап-сариқ барглар оқарди, боғлар ҳадигу ҳавотир ичра дийдирар эдилар. Япроқлар дунёга видо айтаётган янглиғ мунглар, йўлаклар ҳазон, кимсалар мискин кўрунадилар. Жисм аро кўхна соғинич яна хуруж қилган, аламлар забтига олган пайт эди.

Ўзимни силкитсан — барглар тўкилар, Ҳазонимни кўргил, ҳазонрез бօғим. Умр ўтмоқдадир. Лекин бир умр ўтмай сил қиласи мени бу соғинч.

Шом чўмкоқда эди, ҳазонрезлиглар ичра гунгу лол эдим, факр ҳонтахасида ҳазрат Навоийнинг девони очиғ турарди ва

Кун бор эдиким бир ғазалу иккى ғазал, Бал уч ғазалу тўрт ғазал баъзи маҳал. Маҳашалларден бори латофатда масал, Боғлаб киййон зуга ҳила, тўнга ҳулал

«Бу назоҳат шабистонининг парданшинлари юз минг зебу зийнат билан табъ хилватхонасидин жилвай ноз килиб чикиб, сойир абнои жинс силкига кираплар эрди ва бу малоҳат нигористонининг нозанинлари минг туман оройишу наимониши била хаёл хилватхонасидин хироми дилнавоз била ҳаракат кўргузб, яна абори фитнаосорга кўшулуплар эрди». «Намозшом бўлди».

Уша кун пешвуз тавозесидан сўнг Шерали ака айтган бу сўзлар кейин йил бўйи хотирдан нари кетмади, аларда, ҳәёлимда қандайдир рамзилик ниҳон эди ва бу рамзилик ҳофизнинг кейинги йиллардаги ҳәёт тарзи, дарду изтиробларни кўшиклини или боғлиқлини наомён бўларди. Ҳа, дарҳақиқат, намозшом бўлганди, ҳофиз ҳәётининг ибодат фасли жойнамоз ёймоқда эди.

Ҳазрат Навоийда ўқийдурмиз:

«Ва қирұлат аймиким, ўттуз бешдин қирқ бешга дегинча қиёс қылса бўлгайким, бу фусулнинг ҳазонидурким, тириклик бөғининг баргрезининг нишонидур».

Ва қирқ бешдин олтмиш яқинигачаким таъйин қисса бўлгайким, бу фусулнинг қишидурким, кишининг ҳам қад билла адам йўлига кириб, замон аҳли била ҳайрбод килишидур».

«Ҳайрбод» арабча, форсча сўз, ўзбекчада ҳўшлашув, видолашув деган маънони беради. Эслаб қолинг.

Намозшомшом бўлди.

Намозшомгуллар титранарди ва Вахшиворда азим чинорлар ҳазрат Сўфи Оллоёр

хоки узра илоҳий сукутча чўмган эдилар, милодий 1989 йил ҳамалининг йигирманни куни эди, биз Исфарарада Мавлоно Зайниддин Саббоҳ мозорини зиёрат қилиб қайтардик, қай ҳолат эди билмадим, йўл-йўла Йерали Жўраев бир байт айтди:

Биз фано туфроғи бўлудук дайр аро, эй, аҳли зўзд.

Хонақоҳ саҳнида сиз баҳси тақаддум айлангиз.

Намозшом. Сукутга кетган юзлар.

Унинг кейинги йиллардаги ҳолатлари мушкул қиёслардан ҳам мушкулроқ, ички дунёси ўз яқинларiga ҳам сирли бўлиб кўринган ҳофизнинг кейинги йилларда асосан ҳазрат Навоий ғазалларига мурожаат қилишида ҳам «фано туфроғи» янглиғ ҳикмат бор. «Дардим ҳокилинг англар...» дейдилар ҳазрат ва биз ул шариф зот назарад тутган «ҳокилинг» даражасига етмоғимиз учун ҳали кўп замонлар ўтгусидир.

«Истаганлар, бизни саҳроҳи болада истангиз қўшиғи йигирма йиллар бурун айтилган

ва бу шомнинг шархи ҳам йигирма йилдан узундир, бу шом гўё йигирма йиллар бурун бошлангану, ҳофиз уни шунча муддат ҳаммадан сир тутиб келгандай, у гўё қанча хорлиглар туъни-маломатлар узра юксалиб, фақат шу шом бирлан, шу шом таманноси ила кун кечиргандай, бир ўтлуг қўшиқ билан ҳаммани бу умринген, бу «водийи ҳижрон»нинг маънисига еткиза олгувчи табъи баланд ҳофиз, айни пайтда шом янглиғ мунглуб эди. Шом у эдими ёки у шом эдими, илғаб бўлмасди. Ҳилол ва ўлдузлардан жило берилган шомнусха чопон бўлганда унинг ушбу ҳолатига ғоят мос тушарди. «Аз субҳ ҳаммиша жониши шом равем» деб шайх Саъдий айтган эканлар. Бизнинг субҳимиз шом, шомимиз субҳимиздир балки!..

Бу ёқда ҳилол ҳам кўриниб қолди. Дастурхонда кечки узумлар мўлтирайди. Ҳофиз кам овқат ёйди. Аввалларни бу ҳолатни кўчилик ҳар ҳил иримларга йўйган ва ёки шунчаки «бодилик қиялти» деб ўйлаган бўлса, эндилида билла тақвонинг ҳам замиринда ўзлари англаб етмаган қандайдир ҳикмат борлиги хусусида таҳминлар килулар. Ҳофиз руҳининг иқлимлари эса ўзига аён. Бир байт унинг умрлик озуқасидир балки! Биз ўйлагчалик, шоншуҳратнинг лиммо-лим жомлари эмас, унинг нонуштаси, эҳтимол, шайхомонлигидир?

— Айрилиқ ҳақида кўйламоқнинг ҳам ўз вақт-соати бор,— деганди у бир гурнундада.

Айрилиқ, Айрилиқ, Интиҳоми, ибтидоми, нима у?

Йигитликнинг шомида Ногоҳ, англаб қолурсан: Ичган ҳар қултум сувинг, Ошингдадир айрилиқ.

Мирзо Бобурнинг «Баҳор айёмидур, даги йигитликнинг авонидур» сатри билан бошлангувчи нозик ғазалини «Наврӯзи Ажам» савтига солиб айтганида, умрнинг, тирикликинг гўзал саломи янглиғ битилган бу ғазалнинг қадимий кўй пардалари ичра видо янглиғ зору ниғорон янграганида қандай ҳикмат бор? Шунчалар нола, шунчалар фарёд.

— Ақа,— дейман,— ақа, шу қўшиқни бошқа айтмадингиз-да...

У жавоб бермайди. Мавзуни дарров ўзгартриди.

У нима учун айнан шу ғазалга айнан шу кўйни танлади? Мен сабаб қидираман, ҳар парда, нимардадан мөҳият излайман. «Наврӯзи Ажам» улуғ кўй, зор кўнгилнинг мангур туганмас навҳасидир у. Үндаги йигини сўзга кўчирниш кийин. Единизга бўйла, ғазал шундай байтлар билан яқуналади:

Юзунг, эй сарв, жоним гулшанинг тоза гулзори,

Қадинг, эй гул, ҳаётим боғининг сарви равонидур.

Не ерда бўлсанг, эй гул, андадур чун жони Бобурнинг, Гаринингга тараҳдум айлагилким, анда жонидур.

«Не ерда бўлсанг...» бу — видо, умр фуслининг кўклами, кўнгил наврӯзи «йигитликнинг авони» бирлан Бобурнинг хайрлашувандир бу. Ҳофиз шу нозик нуктани илғай олган ва менимча, эътироф нечоғли дардли бўлмасин, шубҳа қўшиқ ҳофизнинг ҳам видоси эрди, йигитлик фаслининг гулчекларни, шабоб шабистонининг нуқра дузлари, ошиқ-ошибтилаклари ила шу қўшиқ қўмадига хайрлашгандай бўлди у. Фақат... бу хайрлашувни ким сезди, ким сезмади.

— Ақа,— дейман,— ақа...

Бир кеча кўнглим зиқ, кўчагча чиқдим. Боғлар барг тўқарди; вақт алламаҳал, соат ўнкилардан ошган.

Унга кўнгироқ қилдим.

— Келинг,— деди.

— Кеч бўлди,— дедим қўмтимиб.

— У, биз ҳали эртаматангача ўтирамиз. Эртаматангача ўтиридик. Шу кеча кўнглимдан «бу инсон Баривир ёлғиз» деган ўй кечди.

«Не тонгдин ақшомғача ўзумга бир дам гизодин ком, не ақшомдин тонгғача тарфат уй айне кўзумга уйқудин ором. Хотирим савдоомис хэйллардин мушаваш, бесарудулиқидан ҳар неча дилкас сўз бўлса кўнглумга ноҳуш. Меъдамнинг ҳазм қилур гиёзси замона аҳлининг изоси, кўнглумнинг нишот базмиди майи ноби фалак тийғи оқизган бағир ҳунобига.

Тирикли боғининг баргрезонига бундин ортиқ таъриф бўлмагай. Ҳофизнинг шодмон ҳолатлари зиминда ҳам қандайдир андух никон, бу андухни ошкор килмайди, қизғанади ва ё ўзгага раво кўрмайди. Узининг олдида ўзининг шон-шуҳратини туфроқка киёс қилулар, довруғ пастда, ёққлар остида, унинг теварагида, ортидан ўрмалаб юргандай, у эса бунга бефарво, ўзи ўзи ўзи чигига сурғун қилгандай, ўзи билан ўзи банд, зоҳирлан гуллаб-яшнаётгандай куринсанда, ботинида ҳазонлар ғаләни кечатгандай.

«Кеч келдинг эса кечди умр нури сафоми...» Бу ҳам бир хайрлашув.

Тўнгич ўғли раҳматли отасига ўхшайди. Утган йилни фарзандлари тўйини ўтказди. Етти иқлимдан меҳмонлар келди. Волидаси юзидағи ажинлар шуда иккитаға камайди. Ер-дўстлари шуд, шогирдлари камарбаста, хизматда эди. Ажиг тўй бўлганди у, гўзлар тўй эди, ўша кун дунё ҳазонлиғ эрди, ариқларда сап-сариқ барглар оқарди, япроқлар дунёга видо айтаётган янглиғ мунглуб, йўлаклар ҳазон эди, ярим кеч уйга кайтидим, хонтаҳада ҳазрат Навоийнинг девони очиқ турарди ва ушбу рубойини ўқимоқ ҳам ажиги саодат эрди».

Ҳар лаҳза қил анга юз иноят, ё раб, Оллиға ёрут шамъи ҳидоят, ё раб, Ҳам умрини айла бениҳоят, ё раб, Ҳам давлатнига етурма ғоят, ё раб.